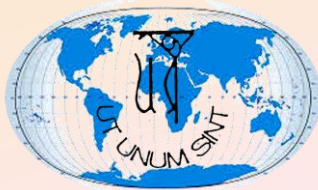

Zusters Ursulinen van Tildonk

E-Nieuws - februari 2016

Wij gedenken Joannes Lambertz

8 februari 1785 is de geboortedag van Joannes Lambertz. Hij werd geboren te Hoogstraten, in die tijd een kleine stad. Hij was de zevende van acht kinderen. Zijn moeder prentte hem sterke levenswaarden in, die hij later deelde met zijn jonge gemeenschappen: "Wees een voorbeeld voor allen, wees mild, vreedevol, geduldig, eerlijk, in vrede en tot dienst bereid voor iedereen.

Brief aan Venray op 12 januari 1866

Op het feest van de Wijzen in 1864 schreef hij aan de zusters: "Ik smeed u, door de barmhartigheid van Jezus die aan ons verschenen is, begin het nieuwe jaar met grote vurigheid en vol ijver. Verklaar nogmaals de oorlog aan uw oude zelf, aan het egoïsme; streef samen en met moed ernaar u met het nieuwe leven te bekleden dat Jezus zelf is".

"Brief aan Sittard"

Van het Algemeen Bestuur

Tijdens het kersttoetaf bezocht het Bestuur de Zusters in Ternat, Melsbroek Merici en Floordam. Goede wensen en kerstliederen begeleidden de koffietafel. Het was een moment om de vreugde van de kersttijd door te geven.

Zrs. Paula, Leonarda, Ursule De Cat, Myriam, Jozefa, Bimla Minj

Bezoek aan India

Van 15 januari tot 21 februari zullen Zusters Bernadette en Jane drie Provincies in India bezoeken: Ranchi, Gumla en Ambikapur. De zusters aan het werk zien zal voor de bezoeksters een verrijking zijn. Elke Provincie richt een dag van samenkomst in,

begeleid door de twee Zusters. Het thema is: De heilige Maria van de Menswording, een moedige Ursuline, missionaris en stichteres.

Onze waardering

Het Generalaat is dankbaar voor de gebeden, zegenwensen en kaarten ontvangen in de kersttijd. Uw vriendelijkheid betekent veel voor ons en helpt ons om onze eenheid in de wereld te versterken. Wij genoten van de feestdagen en zijn klaar om ons werk in het nieuwe jaar aan te vatten. Wij rekenen op uw gebed en steun in 2016 nu we onze taak van dienstbaarheid aan de Congregatie verder zetten.

Zusters Bimla, Jane, Nirmala, Bernadette, Jyoti

Uit de Belgische Provincie

Solidariteit met de Democratische Republiek Congo

De Zusters van Ternat hebben jaren lang het werk van de zusters in Congo gesteund door het maken en verkopen van getekende kaarten voor bijzondere feesten en vieringen. Door het hart en de liefde die zij in iedere kaart steken voelen zij zich betrokken bij het werk van de Congregatie en dat geeft hen veel vreugde.

De financiële hulp aan Congo is aanzienlijk en steunt verschillende projecten. Zonder hun klooster te verlaten helpen zij bij het verkondigen van het Evangelie en helpen zij de Zusters bij hun ontwikkelingswerk in Noord-Kivu, Katanga en Kindu.

De parochianen en andere personen die de kaarten kopen bewonderen het fijne werk en de liefde die in elke kaart zit. Dat wijst op echte interesse en eerbied voor het werk van onze zusters. Dit is werkelijk een missie-denkende parochie.

De Sint-Angela School, vroeger bestuurd door de Ursulinen, houdt jaarlijks een wandeltocht en de jonge kinderen geven de opbrengst voor Congo. Dit is een voorbeeld van hoe kinderen kinderen helpen.

Aalmoezener zijn in de gevangenis

Sinds 2007 ben ik actief in de gevangenispastoraal. In Merksplas ga ik als vrijwilliger 1 dag in de week. Een gevangenis waar zich alles tezamen, een 620 mannen bevinden, waarvan 300 gedetineerden, mannen die hun middellange straffen van gemiddeld 3 tot 7 jaar, uitzitten.

Daarnaast zijn er nog 324 geïnterneerden (mensen die geen straf kregen, maar een maatregel opgelegd kregen omdat ze ontoerekeningsvatbaar bevonden werden voor de daden die ze gesteld hebben.) Ze zijn veroordeeld voor 9999 jaren en staan onder het toezicht van een Commissie ter Bescherming van de Maatschappij(CBM). Ze kunnen om de 6 maand voor die commissie verschijnen Er zijn er die al 20 à 25 jaar in de gevangenis zitten. Ik bezoek in Merksplas voornamelijk geïnterneerden.

Sinds 2002 ben ik deeltijds benoemd als Katholieke aalmoezener in Turnhout. Dit is voornamelijk een arresthuis. (Mannen worden er opgesloten als verdachten in afwachting dat ze voor de rechtbank moeten verschijnen) Daarnaast zitten er ook veroordeelden die een eerder korte straf uitzitten. Maar er verblijven hier ook 124 geïnterneerden, en het laatste jaar meer en meer mannen die een psychose hebben vertoond.

Een gevangenisopsluiting is een menselijke grenssituatie, een heel extreme leefsituatie die spontaan bij de gedetineerde levens- en zingevingsvragen oproept en dat is toch het terrein bij uitstek van de pastor, waarover we ook regelmatig vorming krijgen. Dat raakt toch de kern van het pastoraal bezig zijn. De opsluiting maakt dat heel wat gedetineerden zich vragen beginnen te stellen bij hun leven, bij wat zij er tot nu toe van gemaakt hebben, bij de vaak dramatische situatie waarin zij verzeild zijn geraakt. Hierover kunnen praten lijkt mij bijzonder belangrijk. Voor een individueel gesprek kunnen ze bij ons terecht. Als aalmoezener luister ik zonder te oordelen, wat niet wil zeggen, dat ik de gedetineerde niet geregeld een spiegel durf voor te houden, die hen doet nadenken over zichzelf en hun daden.

Als aalmoezener probeer ik altijd het goede in mensen naar boven te halen, en hen te helpen zich bewust te worden van hun eigen innerlijke kracht. Het gebeurt dat we mogen getuige zijn in verband met de *verwerking van de feiten*, zeker van zware feiten. Ik denk dat praten over de feiten, over schuldbesef, over hetgeen de feiten in hun leven hebben teweeggebracht, veel makkelijker kan bij de aalmoezener, die hierover toch niet rapporteert. Hierover kunnen praten in een context die als niet bedreigend wordt ervaren, met iemand die de gedetineerde zelf kiest en waarin hij vertrouwen stelt, is cruciaal.

Wie kan een gedetineerde ten volle vertrouwen in de gevangenis? Met wie durft hij het aan om zijn ziel bloot te geven en dit in verband met toch vaak heel ingrijpende gebeurtenissen. De feiten een plaats in zijn leven kunnen geven, kan nochtans een sterke impact hebben op iemands verdere toekomst.

Wekelijks vieren we Eucharistie of communiedienst. Het geeft ons de mogelijkheid iets uitgebreider te spreken over onze christelijke boodschap en waarden, wat niet altijd gebeurt of mogelijk is tijdens de individuele gesprekken. Het individueel gesprek en de vieringen vullen mekaar aan. Ook Paternosters zijn in trek, het geeft hen een houvast en vertrouwen, dat ze het misschien kunnen waar maken om op het rechte pad te blijven. Soms vervangt dat ook de aanwezigheid van een geliefde; dikwijls een oma of opa die gestorven is en gelovig was.

Een andere activiteit is het zangkoor, 1 maal per maand komen we samen in de kapel van 18 u tot 20 u om samen te zingen, en een tasje koffie te drinken; altijd een aangenaam gebeuren voor ons en voor hen.

Het gebeurt ook dat ik iemand die niet alleen de instelling mag verlaten, vergezelt bij een uitgangspersmissie, om een bezoek te brengen aan iemand die ziek is of aan een ouder die niet op bezoek kan komen.

Sommige van de mannen die ik bezoek hebben het zeer zwaar en bevinden zich in een uitzichtloze situatie, daarom vraag ik een gebed voor hen, als ondersteuning voor hen en voor mij.

Zr. Lea Cools

Uit de Democratische Republiek Congo

Zr. Espérance Hamuli

De VN bracht ons per luchtbrug omdat de weg van Masisi naar Goma niet kon gebruikt worden door hevige regen en slijk. De veiligheid is beter op dit ogenblik. Het grootste probleem waar wij voorstaan is de mensen helpen hun wonden te genezen en extreme armoede, gevolg van de oorlog, te overwinnen.

Zuster Espérance

Provincie van de Verenigde Staten

Heel wat vrijwilligers en vrienden namen deel aan de handwerk- en kunstbeurs in 2015 ten voordele van de gepensioneerde zusters. De steun van al wie het leven van de zusters waarderen was heel bemoedigend.

Zuster Edith Menegus links met een vrijwilliger van Blue Point

Zuster Alice Traynor rechts met een vrijwilliger van Blue Point

Nieuws uit de Provincie Tezpur

Een nieuw huis.

Wij zijn fier nu we een huis meer hebben om de armen te dienen. Het is het tweede huis in het bisdom Raiganj. Wij werden plechtig verwelkomd op 19 december door de bisschop Z.E. Alphonsus D'Souza, samen met enkele priesters, catechisten en de parochianen van Mahinagar parochie, nabij Ballurghat in het bisdom Raiganj. De bisschop sneed het lint door en zegende het huis in aanwezigheid van het volk en de Zusters Ursulinen uit verschillende gemeenschappen.

Het kloostergebouw in Raiganj

Eerste Geloften

8 december was een mooie genadevolle dag. Onze zeven novicen keken opgewonden uit naar deze dag. Zij bereidden zich voor door een retraite van acht dagen. De plechtige Eucharistie werd voorgegaan door onze bisschop Z.E. Michael Akasius Toppo samen met bisschop emeritus Robert Kerketta SDB en 25 tot 30 priesters van het bisdom. Heel wat religieuzen uit verschillende delen van ons diocees waren aanwezig op deze grote

gebeurtenis. Er waren ook studenten van onze verschillende inrichtingen. Het was werkelijk een dag van vreugde en dankbaarheid.

Van links - Zrs. Amlin Marak, Binita Lakra, Mariam Barwa, Priya Kerketta, Mariam Surin, Kusmita Bara, Madhuri Kerketta.

Provincie Ranchi

Intrede van de postulanten.

“Blijf in mijn liefde”

Jo. 15:9 was het sleutelwoord van de intrede van de postulanten op 9 januari 2016 in het Vormingshuis te Khunti. Rond 15 u. stonden 22 postulanten in uniform klaar aan de ingangdeur, elk met een brandende lamp, wachten tot hun naam

werd afgeroepen. De Provinciaal Overste, Zuster Suchita Shalini Xalxo verwelkomde hen en noemde elke postulante met haar naam. Daarna ging men naar de kapel. De aanwezigheid en het gebed van de Raadsleden, de Zusters van Khunti en de leden van het vormingsteam maakten de ceremonie plechtig en genadenrijk. Bij de aanvang van de gebedsdienst legde de Provinciaal Overste de nadruk op de betekenis en het belang van deze stap op de weg naar het religieus leven van Ursuline. Zuster Dorothea overwoog de lezing van Jo. 15:4-11. Zij drong erop aan trouw te blijven aan de Liefde van Jezus, zelfs in moeilijkheden en bekoringen. Na de plechtigheid werden de postulanten naar de eetzaal geleid. Zij werden hartelijk gefeliciteerd. Alles eindigde met woorden van aanmoediging en een heerlijk diner.